

Contius, in Chronicis Canonibus triplicem numerum Septuaginta interpretibus tribuit. Primum ipsi Septuaginta interp. 4175. deinde iisdem iuxta Origenem emendatis, quem sequi Eusebium docet, 4045. postremo etiam ex Iosepho iisdem 4183. quæ omnes sententiæ, cum in definiendo annorum numero plurimum differant, haud video qui à me possint inter se conciliari. Ad hæc Marianus Scotus ad eorundem Græcorum interp. calculum tempora expendens, summam confecit annorum 4256.

In suo Chronico. Otto etiam Phisingensis pariter in Chronico, si tamen Mariano credimus tertiam ætatem 942. annis iuxta eisdem Septuag. circumscribi, 4276. annos ab Orbe condito ab Heli Principatum iisdem authoribus enumerat. Nauclerus 4048. Denique Martyrologium Romanum, cum statuatur diem natalem Domini anno ab orbe condito 5199. ab vnctione autem David in Regem (quod interpretor à morte Saülis) 1032. manifestum est Ecclesiarum testimonio, Heli Principatum incepisse anno ante Christum natum 1112. ab orbe autem condito 4087. Parum igitur, ut vides, qui Septuaginta sequuntur, inter se consentiunt. Sed quid, qui Hebræicam veritatem profitentur, non simili dissensionis morbo laborant? citius dixerim, impendio nunc magis illi inter se discrepant. Paucos tantum ex recentioribus commemorabo, qui se hoc doceant: non quod illi præcisè Patribus arte numerandi superiores extiterint, sed quia vel minus eruditi, si quid in numeris priorum aciem effugisset, facile deprehendere potuerunt. In primis igitur Ioann. Lucidus, veritatis Hebræicæ vindex acerrimus, Heli principatus initium ad annum mundi 2810. annotat, ante Christum natum annis 1159. Ad eundem calculum accedit Marianus Scotus, de Hebræis loquens extremis lineis tertiæ ætatis. Lambertus idem Scafnaburgensis de rebus Germanotum, & Sixtus Senensis libro 1. bibliothecæ sanctæ. S. verò Antonius summæ historialis parte 1. cap. 6. & Gerardus Mercator in Chronologia vno anno dissentiunt. At Hermannus Contractus in Chronico 2858. adscriptit: quem numerum antè alios probauit Card. Bellarminus, eodem vsus in breuiore sua Chronologia. Marianus autem Scotus eundem illum Emegar, quem S. Seuerus, & Iulius Hilarion agnoscunt, medio tempore inter Sampson & Heli Reipub. præficiens, Heli Principatum tribuit anno mundi 3038. à quo nec longè abest Genebrardi calculus, qui annum signat 3026. Seder Olam Zuta, seu breue Chronicon Hebræorum, & Genebrardo interprete, 2795. Tornielius, quin non ita pridem sacros annales edidit ab orbe condito, 2900. Contius in Chronicis Canonibus 2809. iuxta Hebræos, ut credi vult. Omitto ceteros, & labori parcens, & tædio: neque enim eiusmodi Arithmetica concertatio eximiam aliquam animo voluptatem, aut vitilitatem parit. Addam tamen præterea, ne quid eiusmodi rerum ignoret, Marianum Scotum tertiam quandam numerandi rationem ex S. Luca deduxisse diuersam à cæteris: sic vt iam non tantum, bipartito

A discrimine, vel iuxta Hebræos, vel secundum Septuaginta annorum numerus exquiratur, sed etiam secundum Lucam: qui cum ipse quoque à reliquis temerè dissensisse videri nequeat, suam vtique in notandis temporibus autoritatem obtineat necesse est. Hanc verò Scotus sic tractat, vt Hebræorum quidem numerandi rationem in reliquis illibatam seruet, ad secundam autem ætatem, propter eum qui medius inter Arphaxad & Sale in Christi genealogia inseritur, nimirum Cainam, ducentos 22. annos ad reliquum numerum adiungat. quo fit, vt qui prius iuxta Hebræos, à primo parente ad Dauid regem annos 2890. elapsos esse fateatur, postea ex additione Luca 3120. decernat. Qua in enumeratione, nec nisi ipse constat, si quis rem attentius consideret, nec fas esse puto, nisi maiores tenebras quarimus, numerum quandam medium ex vtroque mixtim Hebræorum scilicet & Septuag. constare: sed si cui Septuaginta placent, eos cum D. Luca constanter sequatur; si secus Hebræi magis probantur, dic cum Hermannus Schedel, & Ioan. Nauclero in suis historiis, & Ioan. Lucido libro 1. annorum & temporum cap. 6. eundem esse Sale qui & Cainam, vt non sit opus cum Mariano Scoto eiusdem tempora à Græcis interpretibus edoceri. Quod cum feceris, & visum erit eorum, quæ afferri possunt, probabilibus, adhuc tamen hærebit is scrupulus, num tibi licerit quos Lucas separauerat, in vnum coniungere. Itaque nihil certi & explorati satis ex his omnibus elicere possimus. Sufficiant igitur quæ hæctenus à nobis congesta sunt de numero anni, quo Heli Reipub. clauum regendum suscepit. In quo, quandoquidem authores consentientes non habemus, locus postulare videretur, vt causas inquiramus tantæ opinionum discrepantiæ in temporibus definiendis; quæ multæ quidem occurrunt animo, sed earum partem iam aliqua antea explicuimus.

Videntur verò præterea & libri vitiosi non parum studentibus negotij facessere. illos verò facile est deprauari, præsertim quando notis signantur interualla temporum. Quamquam & voces literis suis integrè perscriptæ vitari non nunquam solent: deinde ex deprauatis codicibus magis etiam inemendata transcribi, errore se magis magisque diffundente. De quo S. Hieronymus in Comment. Epistola Pauli ad Titum queritur. Et S. Augustinus de ciuit. Dei lib. 15. cap. 13. tamen non asserat, suspicatur tamen tale aliquid Septuaginta interpretibus accidisse. Quid si ad eam librorum oscitantiam accedat quoque Iudæorum audacia, hæreticorumque temeritas? satis vtraque nota & in peruertendis Scripturis, si quid veræ fidei fauere conspexerint, nec posse suorum cauillationibus eludi. Vetus hæc querela est, & per singulas ætates continuè repetita. Tertia quoque ratio esse potest, quod Synecdoche, quæ partem pro toto, & rursus totum pro parte ponit, in omni genere scriptorum per familiaris est. Itaque in scripturis sanctis alicubi reperiuntur numeri discrepantes, neque præcisè, vt loquuntur, & ad vnum omnia referantur. Quomodo Iephte Iudic. 11. cap. cum Rege Ammonitarum disceptans de

Inseritur iterum Cainâ Chronologia Hebræorum à Mariano Scoto ex D. Luca cap. 3. unde noua confusio exoritur.

Alia præterea rationes ob quas apud nos Chronologia turbata sit.

Antonius Contius. Triplex calculus 70. tribuitur.

Marianus Scotus.

Otto Phising.

Martyrolog. Romanum.

qui Hebræicam veritatem sectantur non magis inter se consentiunt.

Ioan. Lucidus in tabul. annalibus temporum. Marianus Scotus; Lambertus Schafnaburg. Sixtus Senensis. S. Antonius Gerardus Mercator. Hermannus Contractus. Robertus Bellarminus. Marianus Scotus. Emegar addit ad calculum Hebræorū. Gilbertus Genebrardus. Seder Olam Zuta. Torniel. Contius.